

nam ratione quis felix esse possit. Haec plane inter se non sentiunt. Nimirum non id sibi voluit BIAS, qua ratione homo, sed quo pacto Ionia felix esse possit. Idque commentatione hac politica executus est. Solenne est viro huic mentem veterum peruertere. Sed redeo in viam. Interrogatus quoque BIAS, quidnam esset difficile? *ferre, inquit, fortiter mutationem rerum in deterius.* Ciuiles, sine dubio, innuit res, quarum in deterius mutationem nemo aequo potest ferre animo, nisi qui omnem erga patriam ciuitatemque suam, amorem exuit. Atque est haec praecipua viri ciuilis virtus, Principem patriamque sincero prosequi amore: ex quo si studia eius, consiliaque non profisciscantur, nocebit saepius, quam proderit, indignusque erit, qui hoc nomine insigniatur.

§. XIII. Illud forte modernis Politicorum moribus artibusque conuenientius fuerit, quod itidem BIAS pronuntiavit: *civibus placere omnibus stude, si in vrbe habitare velis: habet enim id multum gratiae.* Multis contra videbitur, id sine reprehensione non esse dimittendum. Namque ἀρεσκείαν, quam veteres Latini placentiam dixere, quin & placorem, vt ISAACVS CASAVBONVS** docet, vitiiis esse annumerandam, Ethnicorum** *in Comment: ad* quoque Philosophi censuere. THEOPHRASTVS, † eam ita describit, quod sit ἐν τευχίς & ἐπὶ τῷ βαλτίῳ ἡδονῆς παρασκευασμένη: *Theophrasti Characteres* congressio parum honestas voluptatis illecebras habens: ejusque foeditatem per varia documenta atque exempla ob oculos sistit, ex quibus vnicum afferemus. Blandus vero, siue ὁ ἀρεσκος inquit, is est, qui e longinquiore spatio aliquem salutare, & virum appellare praestantissimum, fortunamque ejus admirari solet, & vtraque manuprehendens, non dimittat: sed aliquantisper comitatus, quaerens, quando sit illum visurus, vix tandem domum revertatur, ejus interim laudes praedicans. Recte quoque docet ISAACVS CASAVBONVS, ἀρεσκείαν ab adulatione non differre, nisi fine: cum haec suum sibi commodum pro fine proponat, ἀρεσκεία autem τὸ ἡδύνειν spectet, vt placeat, in congressibus & conuictu. Adulationem autem vitium esse quis ignorat? Interim vtraque saepe honesti quoque, semper decori leges